

Джеремі Стронг (нар. 1949)

Яскравий представник сучасної англійської літератури. Він добре відомий як автор численних книжок для дітей та юнацтва.

Його творам властивий своєрідний легкий стиль, лагідний гумор, зрозумілі та

смішні для дітей ситуації, у які потрапляють персонажі та цікаві небувалі сюжети. І цей відомий усім британський письменник Джеремі Стронг був запрошений як спеціальний гість на XX Форум видавців 2013 року. Одна надзвичайно цікава і незабутня зустріч відбулася із читачами Львівської обласної бібліотеки для дітей. Автор не лише розповідав про свою останню «Ракету на чотирьох лапах», яка вийшла у «Видавництві Старого Лева», а й давав поради тим, хто хоче присвятити себе літературі.

Змалечку Джеремі захоплювався цікавими історіями, і вже у 9 років вирішив, що стане письменником. Після закінчення Йоркського університету Джеремі Стронг працював учителем молодших класів. Вчив діток граматики та арифметики. А ще пекарем – начиняв піріжки джемом та згущеним молоком. У 1991 році покинув викладання і повністю присвятив себе письменництву. У його доробку є твори й для дорослих. Джеремі Стронг написав понад 70 книжок.

На полицях українських бібліотек можна побачити книги: «Ракета на чотирьох лапах», «Знамениті сіднички мого братика», «Гармидер у школі», «Знайомтесь: Фараон», «Вікінг у моєму ліжку». За мотивами останньої в Британії вже зняли серіал для дітей. Пише Джеремі легко й вільно, весело й іронічно.

Якщо ваша дитина не читає, чи не любить читати, не журіться. Книгами Джеремі Стронга можна зацікавити і тих, хто «безнадійно не читає». У чому ж таємниця? Тексти відомого британця – справжнісінька терапія, адже з його героями сумувати чи нудьгувати не доведеться. Вони настільки кумедні і симпатичні, що часто, навіть сам автор не може з ними розпрощатися, а тому пише все нові й нові історії про вчительку з чудернацьким прізвищем чи реактивну собаку, або ж про дивакувату сімейку Ніколаса. Багато цих повістей Стронга вийшли українською мовою у Видавництві Старого Лева ще у 2005 році.

Однак, було би неправильно стверджувати, що Стронг пише лише тільки для того, аби насмішити читачів. Насправді, його особливий гумор – добрий засіб привернути увагу до серйозних проблем, наприклад, цькування серед школярів. Також Стронг дуже добре передає дитячу психологію на прикладі дружби Тревор і Тіни.

Пропонуємо провести **заочне інтерв'ю** з автором

Мета: ознайомити читачів, їх батьків, бібліотечних працівників з неординарною особистістю **Джеремі Стронгом**.

Захід побудовано у формі діалогу. Запитують діти – «кореспонденти». Від імені Стронга читає бібліотекар.

Питання: У вас цікаве прізвище **СТРОНГ** (*strong* означає «сильний»). Це напевне псевдо?

Відповідь: Та ні. Прізвище справжнє. (При цьому запитанні автор сміється, адже діти часто його запитують про це).

Питання: Як вам вдається вигадувати такі смішні історії?

Відповідь: Це важко пояснити. Просто мій мозок так працює – от і все. Коли я працюю над історією, то думаю: «Ага, саме тут треба додати трішки жарту!». Я вигадую персонажів і зміст, а коли відбувається зіткнення персонажів та змісту – в моїй голові з'являється жарт. Я дуже люблю, коли люди сміються, особливо діти.

Питання: Ви написали стільки книг. Нафантазувати герої, ідеї, події, напевне не легко. Де ви їх берете?

Відповідь: Багато моментів, які є в моїх історіях, взяті з реального життя. Звичайно, можу приблизити в певних деталях. Але коли ти щось пишеш, дуже важливо вірити, що те, що ти пишеш, може статися. Багато історій сягають корінням в моє дитинство і взяті з життя моєї сім'ї. Я виріс із двома братами та однією сестрою. Отож, у багатьох моїх історіях йдеться про стосунки між дітьми, про напругу і конфлікти, які ми пережили разом.

Питання: Мені подобається те, як ви зображаєте сімейні стосунки. Які сімейні цінності намагаєтесь передати в своїх творах?

Відповідь: Батьки і діти з моїх оповідань часто сваряться, конфліктують. Але за сварками і суперечками криється любов, турбота один про одного, підтримка. На мою думку, це дуже важлива засада сімейного життя: не зважаючи на конфлікти, продовжувати любити один одного.

Питання: Дуже люблю читати ваші книги, особливо, про цю божевільну сімейку 10-літнього Ніколаса.

Відповідь: Я люблю це оповідання. Можливо тому, що бабця Ніколаса є прототипом моєї рідної бабці. Вдома маю фото, на якому моя бабця – верхи на мотоциклі марки «Харлі Девідсон» (це дуже відома фірма у світі). На звороті фото є дата – 1918-й рік. Вони тоді жили на фермі у Замбії, куди з дідусем переїхали. Бабця часто об'їжджала ферму з рушницею на плечі, пильнувала земельні угіддя. Знаю, що одного разу вона навіть застрелила леопарда, який напав на неї. У книжці вона також дуже відважна. Горджуся нею.

Питання: Ви асоціюєте себе з одним із своїх персонажів? Хто це?

Відповідь: Рідко. Хоча є одна історія, головний персонаж якої багато чого перебрав від мене. Ця історія називається «Кажу ж вам, вони чужоземці». Головний герой у ній – хлопчик, який постійно про щось непокоївся, а особливо про здоров'я. Він боїться, що може раптово захворіти і померти. Коли я був маленьким, теж так про все хвилювався.

Питання: А зараз?

Відповідь: Ні! Я – оптиміст. Яюсь моя дружина сказала, що я маю дуже міцний панцир і зникаю за ним. А ще я мав гарне дитинство. Але коли був старшокласником, переживав нелегкі часи. Тому ховався в собі. І саме в моменти, коли було важко, розвинулося почуття гумору.

Питання: Чи легко бути дитячим письменником?

Відповідь: Писати для дітей і для дорослих – дві різні речі. Моя аудиторія – діти віком 7-10 років. Я знаю, які у них читацькі навички. Треба все враховувати.

Бути дитячим – це дуже важливо. У Британії мене часто запрошують виступити в школах не лише тому, що мої книжки відомі, але тому, що організатори зустрічей хочуть, аби діти бачили перед собою саме чоловіка, який пише і читає. Щоб вони розуміли, що читати книжки – це класно, що вони також можуть стати такими як він.

Не знаю, як у вас, але в Британії хлопці не дуже люблять читати. Часто чую від них: «Я не читатиму цієї книжки, бо її написала жінка». Саме тому, дуже важливо, щоб у сім'ї до читання заохочував батько. Якби ж до читання літератури змалечку привчав сина батько, це було б щось неймовірне. Бо книжка – це основа будь-якого цивілізованого суспільства. Якщо ми не читаємо, то стаємо неуками.

Питання: Як ваші батьки привили вам любов до читання?

Відповідь: У дитинстві найчастіше книжки мені та моєму старшому братові читала бабуся. Але у нашому домі завжди було багато літератури. І тато, і мама – обоє любили читати, тому читання було для мене дуже природною справою. Адже дитина в багатьох речах бере приклад із батьків. Тато і мама заохочували мене ходити до бібліотеки. І ми з братом навідувались до місцевої читальні принаймні раз на тиждень, а то й частіше. Просто обирали книжки, які нас цікавили, приходили додому і читали. Ми постійно читали. Але мусите розуміти – в наші часи ще не було ком-

п'ютерних ігор та телебачення, тож нам було легше.

Питання: А яку роль відіграє гумор у ваших творах?

Відповідь: У дитячій літературі жарти відіграють дуже важливу роль. Я був вчителем початкових класів впродовж 17-ти

років. Здебільшого вчив дітей віком від 7 до 9 років. У них в цьому віці якраз формуються навички читання, вони починають читати самостійно. Тож, їх треба «ловити» і знайомити з книжкою. Тому-то і став писати історії, які би легко читалися і були смішними, тому що, жарт – найкращий спосіб заохотити дитину до читання.

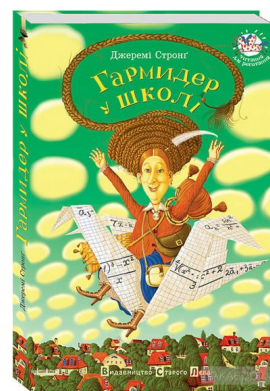
Питання: Так от, чому ви почали писати...

Відповідь: Не зовсім. Коли я мав років сім чи вісім, був школярем, нас вчила дуже симпатична молода вчителька. Чесно кажучи, я впевнений, що всі хлопці в класі були в неї закохані. Інколи я писав невеликі історії. І час від часу, не завжди, вона мене хвалила. Це мене дуже підбадьорювало, тому я хотів писати ще і ще. А через якийсь час зрозумів, що писання – це моє. Ось тоді я й задумався...а може б мені стати письменником, коли виросту?

Питання: А ваші діти читають ваші книжки?

Відповідь: Уже ні, бо вирости. Але коли були малі, засиджувалися над ними. Я любив читати їм на ніч різні історії, часами, навіть власні. Тепер, коли діти вирости, я читаю на ніч дружині, а вона – мені. Зізнаюся, коли черга братися за книжку випадає мені, дружина часто засинає. Це, напевне, в мене такий заспокійливий голос.

Обговорення книги «Гармидер у школі»

Мета: розглянути порушену проблему зображення шкільного життя автором. Орієнтовні питання для обговорення:

- Над чим розмірковували в процесі читання?
- Яка подія у цій повісті вам сподобалась найбільше? Яка змусила хвилювати?
- Кому у повісті симпатизуєте?
- Як поведетесь ви, коли щасливі?
- Чи вмієте ділитись з друзями?
- У чому секрет успіху міс Гармидер?

Використані джерела

Гутик, О. Джеремі Стронг: «Залишився б у Львові на цілий місяць» / О. Гутик // Високий Замок. – 2013. – 16 верес.

Джеремі Стронг // Зарубіжна література для дітей : підручник / Т. Качак, Л. Круль. – Київ : «Академвидав», 2014. – С. 255-256.

Зьобро, Оксана. Чарівна сила Джеремі Стронга [Електронний ресурс] / О. Зьобро // Zbruc : [сайт]. – Електрон. дані. – Режим доступу: <https://zbruc.eu/node/15418> (дата звернення: 19.12.2019). – Назва з екрана.

Кашуба, Є. Супер педагог ХХІ століття: Дж. Стронг «Гармидер у школі» / Є. Кашуба // Світова література (Шкільний світ). – 2013. – № 9. – С. 4-8.

Малетич, Н. Книжкова терапія від Джеремі Стронга / Н. Малетич // Кана. – 2014. - № 5. – С. 56.

Рудакевич, І. Якщо не читаємо, стаємо неуками / І. Рудакевич // Кана. – 2014. — № 5. – С. 52-55.

Стронг Джеремі [Електронний ресурс] // Видавництво Старого Лева : [сайт]. - Текст. дані. – Режим доступу: <https://starylev.com.ua/old-lion/author/strong-dzheremi> (дата звернення: 24.07.2019). – Назва з екрана.

Література про життя і творчість Джеремі Стронга

Ільїна, Марічка. Новинки від Старого Лева : до кінця цього року ВСЛ обіцяє встигнути потішити своїх читачів вісьмома свіженькими виданнями, три з яких щойно вийшли в продаж / Марічка Ільїна // Львівська пошта. - 2015. - № 145. - С. 8.

Кашуба, Євдокія. "Адже це зовсім не погано - бути не таким, як усі!" : урок за повістю Джеремі Стронга "Гармидер у школі" / Євдокія Кашуба // Всесвітня література в школах України. - 2014. - № 4. - С. 43-47.

Книжки : [огляд видань] // Кана. - 2015. - № 8. - С. 44.

Красовська, Наталія. Літературні ювілеї 2019 року / Наталія Красовська // Зарубіжна література (Шкільний світ). - 2019. - № 1 (січень). - С. 4-18.

Лозбина, Альона. Знайдіть "гармидер" у власній школі : урок за повістю Дж. Стронга "Гармидер у школі" : 5 клас / Альона Лозбина // Всесвітня література в школах України. - 2016. - № 10. - С. 17-18.

Проведи літо з найсмішнішими книжками // Львівська пошта. - 2013. - № 63. - С. 16.

Русакова, Лілія. Вікінг у моєму ліжку та інші історії : [рекомендація книги] / Лілія Русакова // Світ дитини. - 2013. - № 5. - С. 14.

Стронг, Джеремі. Мій братик - телезірка : (уривок з повісті "Мій братик - телезірка"/ Джеремі Стронг // Пізнайко від 6. - 2016. - № 11. - С. 24-27.

Ялтанець, Т. Л. Повість Джеремі Стронга "Ракета на чотирьох лапах" : урок позакласного читання / Т. Л. Ялтанець // Зарубіжна література в школах України. - 2014. - № 9. - С. 12-13.

Вебліографія про Джеремі Стронга

Джеремі Стронг. Ракета на чотирьох лапах [Електронний ресурс] : [уроки за творчістю письменника] // Літурок : [сайт]. – Електрон. дані. – Режим доступу: <http://liturok.in.ua/svitlit/5clas/hrestomatia5/49-dzherem-strong-raketa-na-chotiroh-lapah.html> (дата звернення: 19.12.2019). – Назва з екрана.

Джеремі Стронг: «Щоб нова історія була кращою за попередню» [Електронний ресурс] // ЛітАкцент : [сайт]. – Електрон. дані. – Режим доступу: <http://litakcent.com/2013/11/11/dzheremi-strong-namahajusja-pysaty-tak-schob-nova-istorija-bula-kraschoju-zaroperednju/> (дата звернення: 19.12.2019). – Назва з екрана.

Для хлопців досить складно писати [Електронний ресурс] // БараБука : [сайт]. – Електрон. дані. – Режим доступу: <https://www.barabooka.com.ua/dlya-hloptsiv-dosit-skladno-pisati/> (дата звернення: 19.12. 2019). – Назва з екрана.